

данитѣ. Когато билъ въ Сливенъ, живѣлъ е въ дома на *Киро Муканина*, (сега собственостъ на Георги Стефановъ).¹⁾

Името *Казакъ алай* се е употрѣбявало дълго врѣме слѣдъ оттеглянето на Чайковски, разбира се, като споменъ отъ едно минало. За послѣденъ пжтъ се чува, но вече като изразъ прилаганъ за отрядъ войници отъ турска сбирщина, въ 1875 г., когато турските войски идватъ да прѣдотвратятъ избухването на възстанието въ Сливенъ едновременно съ Старозагорското (16-и септември).

Отъ многото сливенци, които сж били въ Казакъ алай, помнятъ се имената на: *Аврамъ Симеоновъ* (Келеведжия; единъ отъ синоветѣ му ходи въ Македония прѣзъ възстанието въ 1895 г. начело на чета, въ която имаше мнозина сливенци); другъ е *Вачката*, *Димитъръ Драговъ*, *Юрданъ Влаха*, *Андрешко* (по произходъ полякъ), *Х. Георговъ*, *Пиндоолу Стефанъ*, *Х. Петъръ Костовъ*, *Шибилкена зетъ*, *Юрданъ Панайотовъ*, *Чауша*, *Георги Чаушъ*, *Станкоолу*, *Чаушъ Манолъ*, *Тянко Сакънтията*, *Сава Гоговъ Табака*, *Тодораки Папанчовъ*, *Василъ Чергата*, *Георги Стоенчовъ*, *Мирчо Чаушъ*, *Андонъ Гургур* и т. н.

Отъ врѣмето, когато се свиквали доброволци за *Казакъ алай* въ Сливенъ, останали сж доста народни пѣсни, между които една гласи:

Хайде да идемъ, да идемъ
На Райноолу на хана,²⁾
Низами да са пишиме

— — — — —
Хубаво да ни обличатъ
Съ сини дрехи, сукнени,
И съ лустрени ботуши. . .

Тѣй се свършва въпросътъ съ великия планъ на Чайковски да освободи Полша и напакости на Русия. Българитѣ, освѣнъ че не се асимилирали съ мюсюлманитѣ, но като „балкански казаки“ въ дружинитѣ му, се научили открито да въртятъ оржие и развѣватъ знамена, а така сжщо да използватъ придобитото въ първитѣ сгодни за народността имъ моменти.

¹⁾ Ср. за него още Wlad. Dumin. Bosfor — Balkan — Dunaj. Lwow. pp. 91—97, 111. Чайковскъ, внѣтъ отъ споменатия романъ и мемоаритѣ си, написалъ е още и историческата повѣсть *Кърджали*, прѣведена отъ Христо Ботевъ, дѣто главния герой е българинъ. Още по-рано изказахме мнѣнието, че з прототипъ на тоя герой е послужило миналото на Индже Войвода, който, както се видѣ, е падналъ убитъ прѣзъ врѣме на революцията въ Влашко и Молдавия (1821 г.), именно съ които събития Чайковски заплита своя герой.

²⁾ Касае се за хана на Георги Райновъ, дѣто сега е къщата на Стефанъ Драгановъ, полковникъ отъ запаса.